ZAKON O UPRAVNIM SPOROVIMA ("Sl. glasnik Brčko distrikta BiH", br. 4/2000 i 1/2001)

ZAKON O UPRAVNIM SPOROVIMA

("Sl. glasnik Brčko distrikta BiH", br. 4/2000 i 1/2001)

I OSNOVNE ODREDBE

Član 1

Radi ostvarivanja sudske zaštite prava građana i preduzeća (društava), ustanova i drugih pravnih lica (u daljem tekstu: pravna lica) u Brčko Distriktu Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Distrikt) i radi osiguranja zakonitosti, sudovi u upravnim sporovima odlučuju o zakonitosti akata kojima Odjeli Brčko Distrikta (u daljem tekstu: Odjeli) odnosno preduzeća, ustanove i druga pravna lica koja imaju javna ovlaštenja (u daljem tekstu: pravna lica koja imaju javna ovlaštenja) rješavaju o pravima i obavezama građana i pravnih lica u pojedinačnim upravnim stvarima.

Član 2

(1) Pravo pokretanja upravnog spora ima građanin ili pravno lice ako smatra da mu je upravnim aktom povrijeđeno neko pravo ili neposredni lični interes zasnovan na zakonu.

(2) Poslovna jedinica preduzeća (društva), naselje ili grupa osoba i sl., iako nemaju svojstvo pravnog lica, mogu pokrenuti upravni spor ako mogu biti nosioci prava i obaveza o kojima se rješavalo u upravnom postupku.

(3) Upravni spor može pokrenuti i Ombudsmen BiH, a i intervenisati u skladu sa zakonom u postupku koji teče kad u vršenju poslova iz svoje nadležnosti nađe da je upravnim aktom povrijeđeno ljudsko dostojanstvo, prava i slobode građana zajamčeni Ustavom BiH.

Član 3

Presude sudova donesene u upravnim sporovima obavezne su, a odluke Apelacionog suda Distrikta (u daljem tekstu: Apelacioni sud) i konačne, u skladu s ovim Zakonom.

Član 4

Pod organom, u smislu ovog zakona, podrazumijevaju se Odjeli, pravna i druga lica koja imaju javna ovlaštenja iz člana 1 ovog Zakona.

II NADLEŽNOST

Član 5

(1) Upravne sporove rješava Osnovni sud Distrikta (u daljem tekstu: sud).

(2) Upravne sporove rješava sudija pojedinac.

III UPRAVNI SPOR

Član 6

(1) Upravni spor može se voditi samo protiv upravnog akta.

(2) Upravni akt, u smislu ovog zakona, jeste akt kojim organ iz člana 4 ovog Zakona, rješava o izvjesnom pravu ili obavezi građanina ili pravnog lica u nekoj upravnoj stvari (u daljem tekstu: upravni akt).

Član 7

(1) Upravni spor može se pokrenuti protiv upravnog akta koji je donesen u drugom stepenu.

(2) Upravni spor može se pokrenuti i protiv prvostepenog upravnog akta, ako zakonom nije dopuštena žalba na taj akt u upravnom postupku.

Član 8

Upravni spor može se pokrenuti i kad nadležni organ o zahtjevu odnosno o žalbi stranke nije donio odgovarajući upravni akt u upravnom postupku, pod uslovima predviđenim u članu 19 ovog Zakona.

Član 9

(1) Upravni spor se ne može voditi:

1. protiv akata donesenih u stvarima u kojima je sudska zaštita osigurana van upravnog spora;

2. protiv akata donesenih u stvarima o kojima se po izričitoj odredbi zakona ne može voditi upravni spor;

3. u stvarima o kojima neposredno na osnovu statutarnih ovlaštenja odlučuje Skupština Distrikta.

(2) U stvarima iz tačke 2 stava 1 ovog člana, može se voditi upravni spor kad je nadležni organ pri donošenju upravnog akta prekoračio granice svoje nadležnosti.

Član 10

Upravni akt može se pobijati ako:

1. u aktu nije nikako ili nije pravilno primijenjen zakon, propis zasnovan na zakonu ili opšti akt;

2. je akt donesen od strane nenadležnog organa;

3. se u upravnom postupku koji je aktu prethodio nije postupilo po pravilima postupka, a naročito ako činjenično stanje nije potpuno i pravilno utvrđeno, ili što je iz utvrđenih činjenica izveden nepravilan zaključak u pogledu činjeničnog stanja;

4. je nadležni organ rješavajući po slobodnoj ocjeni prekoračio granice ovlaštenja koja su mu data pravnim propisima i suprotno cilju u kome je ovlaštenje dato.

Član 11

U upravnom sporu može se tražiti i povraćaj oduzetih stvari, kao i naknada štete koja je tužiocu nanesena izvršenjem upravnog akta koji se osporava.

Član 12

Tužilac u upravnom sporu može biti građanin, pravno lice i druga lica iz člana 2 ovog Zakona pod uslovima utvrđenim u toj odredbi.

Član 13

(1) Kad je građaninu koji je učlanjen u neku društvenu organizaciju ili udruženje građana koja prema svojim pravilima (statut) ima zadatak da štiti određena prava i interese svojih članova, upravnim aktom povrijeđeno koje takvo pravo ili interes, ta društvena organizacija odnosno udruženje građana može, po pismenom pristanku svog člana, u njegovo ime podnijeti tužbu i voditi upravni spor protiv takvog upravnog akta.

(2) Organizacija, odnosno udruženje iz stava 1 ovog člana može u svakom stadijumu postupka, sa pravima sporednog umješača, stupiti u već pokrenuti spor na strani takvog građanina i u njegovu korist preduzimati sve radnje i upotrebljavati sva pravna sredstva, ukoliko to nije u suprotnosti s izjavama i postupcima samog građanina.

Član 14

Treće lice kome bi poništaj osporenog upravnog akta neposredno bio na štetu (zainteresovano lice) ima u sporu položaj stranke.

Član 15

Tužena strana u upravnom sporu je nadležni organ čiji se upravni akt osporava.

Član 16

(1) Tužba, po pravilu, ne sprečava izvršenje upravnog akta protiv koga je podnesena, ako zakonom nije drukčije određeno.

(2) Po obrazloženom zahtjevu tužioca, sud će narediti odlaganje izvršenja upravnog akta do konačne odluke, ako bi izvršenje nanijelo tužiocu štetu koja bi se teško mogla nadoknaditi, a odlaganje nije protivno javnom interesu niti bi se odlaganjem nanijela šteta koja bi se teško mogla nadoknaditi protivnoj stranci. Sud može i iz drugih razloga odložiti izvršenje osporenog upravnog akta do konačne sudske odluke, ako to javni interes dozvoljava.

(3) Sud će o zahtjevu tužioca za odlaganje izvršenja upravnog akta odlučiti u roku od 24 sata od momenta podnošenja zahtjeva. Žalba

izjavljena na rješenje suda o odlaganju izvršenja ne odlaže njegovo izvršenje.

IV POSTUPAK

Član 17

(1) Upravni spor pokreće se tužbom.

(2) Tužba se podnosi u roku od 30 dana od dana dostavljanja upravnog akta stranci koja podnosi tužbu.

(3) Rok iz stava 2 ovog člana važi i za Ombudsmena Bosne i Hercegovine kada je ovlašten za podnošenje tužbe, ako mu je upravni akt dostavljen, a ako mu akt nije dostavljen, tužbu može podnijeti u roku od 60 dana od dana dostave upravnog akta stranci kojoj je tim upravnim aktom povrijeđeno ljudsko dostojanstvo, prava i slobode zajamčene Ustavom BiH.

Član 18

(1) Tužba se predaje Osnovnom sudu neposredno ili mu se šalje poštom preporučeno.

(2) Tužba se može izjaviti i na zapisnik kod Osnovnog suda. Dan predaje tužbe pošti preporučeno, odnosno dan izjavljivanja tužbe na zapisnik, smatra se kao dan predaje nadležnom sudu.

(3) Ako tužba nije predata sudu nego drugom organu, a stigne sudu poslije isteka roka za podnošenje tužbe određenog u stavu 2, Član 17 ovog Zakona, smatraće se da je na vrijeme podnesena ako se njeno podnošenje tom organu može pripisati neznanju ili očiglednoj omašci podnosioca tužbe.

(4) Za lica lišena slobode, dan predaje tužbe upravi ustanove u kojoj se to lice nalazi, smatra se kao dan predaje sudu.

Član 19

(1) Ako u upravnom postupku Apelaciona komisija nije u roku od 30 dana ili u posebnom propisom određenom kraćem roku donijela rješenje po žalbi stranke protiv prvostepenog rješenja, a ne donese ga ni u daljem roku od sedam dana po pismenom traženju stranke, ta stranka može pokrenuti upravni spor kao da joj je žalba odbijena.

(2) Na način propisan u stavu 1 ovog člana može postupiti stranka i kad po njenom zahtjevu u upravnom postupku nije donio rješenje prvostepeni organ protiv čijeg akta zakonom nije dozvoljena žalba.

Član 20

(1) U tužbi se mora navesti: ime, prezime i mjesto stanovanja, odnosno naziv i sjedište tužioca, broj i datum upravnog akta protiv koga je tužba podnesena, kratko izlaganje zbog čega se tuži, kao i u kom pravcu i obimu se predlaže poništavanje upravnog akta i potpis podnosioca. Uz tužbu se mora podnijeti upravni akt u originalu ili prepisu odnosno fotokopiji.

(2) Ako se tužbom traži povraćaj stvari ili naknada štete, mora se staviti i određen zahtjev u pogledu stvari ili visine pretrpljene štete.

(3) Uz tužbu se podnosi i po jedan prepis tužbe i priloga za tuženi organ i za svako zainteresovano lice, ako takvih lica ima.

Član 21

Tužilac može odustati od tužbe sve do donošenja sudske odluke o čemu sudu podnosi pisani podnesak ili daje izjavu na zapisnik kod suda, u kom slučaju sud rješenjem obustavlja postupak.

Član 22

(1) Ako je tužba nepotpuna ili nerazumljiva, sudija će pozvati tužioca da u ostavljenom roku ukloni nedostatke tužbe i ukazati na posljedice koje će nastati ako ne postupi po traženju suda.

(2) Ako tužilac u ostavljenom roku ne otkloni nedostatke tužbe, a oni su takvi da sprečavaju rad suda, sud će rješenjem odbaciti tužbu kao neurednu, ako ne nađe da je osporeni upravni akt po zakonu ništav.

Član 23

(1) Sud će rješenjem odbaciti tužbu ako utvrdi:

1. da je tužba podnesena neblagovremeno ili prijevremeno, odnosno da je podnesena od neovlaštenog lica;

2. da akt koji se tužbom osporava nije upravni akt;

3. da je očevidno da se upravnim aktom koji se tužbom osporava ne dira u pravo tužioca ili u njegov neposredni lični interes zasnovan na

zakonu;

4. da se protiv upravnog akta čija se tužba osporava mogla izjaviti žalba, pa nije blagovremeno izjavljena ili uopšte nije izjavljena;

5. da je riječ o stvari o kojoj se po izričitoj odredbi ovog zakona ne može voditi upravni spor;

6. da već postoji pravosnažna sudska odluka donesena u upravnom sporu o istoj stvari.

(2) Zbog razloga iz stava 1 ovog člana sud će odbaciti tužbu u svakom stadijumu postupka.

Član 24

Ako nadležni sud ne odbaci tužbu na osnovu člana 23 ovog Zakona, a nađe da osporeni upravni akt sadrži takve bitne nedostatke koji sprečavaju ocjenu zakonitosti akta, može iz tog razloga presudom poništiti upravni akt i bez dostavljanja tužbe na odgovor.

Član 25

(1) Ako nadležni organ za vrijeme sudskog postupka donese upravni akt kojim se mijenja ili stavlja van snage upravni akt protiv koga je upravni spor pokrenut, kao i ako u slučaju iz člana 19 ovog zakona naknadno donese upravni akt, taj organ je dužan, pored tužioca, jednovremeno pismeno obavijestiti i sud pred kojim je spor pokrenut, s tim da sudu dostavi i novi upravni akt. Sud će u tom slučaju pozvati tužitelja da u roku od 15 dana pismeno izjavi da li je naknadno donesenim upravnim aktom zadovoljan ili ostaje pri tužbi i u kom obimu, odnosno da li tužbu proširuje i na novi upravni akt, i upozoriti ga o posljedicama propuštanja ovog roka.

(2) Ako tužitelj izjavi da je naknadno donesenim upravnim aktom zadovoljan ili ako ne da izjavu u roku iz stava 1 ovog člana, sud će donijeti rješenje o obustavljanju postupka.

(3) Ako tužitelj izjavi da novim upravnim aktom nije zadovoljan, sud će nastaviti postupak.

Član 26

(1) Ako tužbu ne odbaci po članu 22 stavu 2 ili po članu 23 ovog zakona, niti poništi upravni akt po članu 24 ovog zakona, sud će po

jedan prepis tužbe sa prilozima dostaviti na odgovor organu čiji se upravni akt osporava i zainteresovanim licima, ako takvih lica ima.

(2) Nadležni organ dužan je dostaviti sve dokumente koji se tiču predmeta spora sudu u roku od 8 dana od dana prijema tužbe zajedno sa odgovorom na tužbu.

Član 27

(1) O upravnim sporovima sud rješava bez prisustva stranaka i javnosti. Zbog složenosti sporne stvari, ili ako inače nađe da je to potrebno radi boljeg razjašnjenja stanja stvari, sud može riješiti da se održi usmena rasprava (u daljem tekstu: rasprava).

(2) Iz razloga navedenih u stavu 2 ovog člana i stranke mogu predložiti da se održi rasprava.

(3) Sud će uvijek održati glavnu raspravu ako se radi o tužbi iz člana 20 stav 2 ovog zakona.

Član 28

Ako sudija odluči da se održi rasprava, odrediće dan rasprave i na raspravu pozvati stranke i zainteresovana lica.

Član 29

(1) Sud rješava spor, po pravilu, na podlozi činjenica koje su utvrđene u upravnom postupku.

(2) Ako sud nađe da se spor ne može raspraviti na podlozi činjenica utvrđenih u upravnom postupku zbog toga što u pogledu utvrđenih činjenica postoji protivrječnost u spisima, što su one u bitnim tačkama nepotpuno utvrđene, što je iz utvrđenih činjenica izveden nepravilan zaključak u pogledu činjeničnog stanja, ili nađe da se u upravnom postupku nije vodilo računa o pravilima postupka koja bi bila od uticaja na rješavanje stvari, sud će osporeni upravni akt i prvostepeni upravni akt poništiti presudom i vratiti na ponovno rješavanje. Prvostepeni upravni akt se poništava ako su propusti u utvrđivanju činjeničnog stanja i povreda pravila postupka učinjeni u prvostepenom postupku, a osporeni upravni akt poništava se ako su ti propusti učinjeni u drugostepenom upravnom postupku. U ovim

slučajevima nadležni organ je dužan da postupi onako kako je u presudi određeno i da donese novi upravni akt.

(3) Ako bi poništenje osporenog upravnog akta po stavu 2 ovog člana i ponovno vođenje postupka kod nadležnog organa izazvalo za tužioca štetu koja bi se mogla teško nadoknaditi, ili ako je na osnovu javnih isprava ili drugih dokaza u spisima predmeta očevidno da je činjenično stanje drugačije od onog utvrđenog u upravnom postupku, ili ako je u istom upravnom sporu već jednom poništen upravni akt, a posebno ako nadležni organ nije u potpunosti postupio po presudi, sud je u ovim slučajevima obavezan sam utvrditi činjenično stanje i na podlozi tako utvrđenog činjeničnog stanja riješiti upravnu stvar presudom, odnosno rješenjem.

(4) U slučaju iz stava 3 ovog člana sud utvrđuje činjenično stanje na raspravi.

Član 30

(1) Zakonitost osporenog upravnog akta sud ispituje u granicama zahtjeva iz tužbe, ali pri tom nije vezan razlozima tužbe.

(2) Na ništavost upravnog akta sud pazi po službenoj dužnosti.

(3) Ako sud utvrdi (ocijeni) da je osporeni upravni akt ništav, poništiće ga, a ako su razlozi ništavosti sadržani i u prvostepenom upravnom aktu, poništiće i taj akt.

Član 31

(1) Sud rješava spor presudom.

(2) Presudom se tužba uvažava ili odbija kao neosnovana. Ako se tužba uvažava, sud poništava osporeni upravni akt.

(3) Presudom se upravni akt poništava i predmet vraća nadležnom organu na ponovno rješavanje u slučajevima utvrđenim u članu 29 stav 2 ovog Zakona i drugim slučajevima predviđenim ovim Zakonom.

(4) Presudom se upravni akt poništava i rješava upravna stvar u slučajevima utvrđenim u članu 29 stav 3 ovog Zakona i drugim slučajevima predviđenim ovim Zakonom. Takva presuda u svemu zamjenjuje poništeni upravni akt. Ovom presudom sud će odlučiti i o

zahtjevu tužioca za povraćaj stvari, odnosno za naknadu štete, ako podaci postupka pružaju za to pouzdan osnov. U protivnom, sud će uputiti tužioca da svoj zahtjev ostvaruje u parnici.

(5) Kad je tužba podnesena na osnovu člana 19 ovog zakona, a sud nađe da je opravdana, presudom će uvažiti tužbu i odrediti u kom će smislu nadležni organ donijeti rješenje ili će presudom sam riješiti upravnu stvar.

(6) U slučajevima u kojima se ne odlučuje presudom, sud donosi rješenje.

Član 32

Na postupak po pravnim lijekovima i ostala proceduralna pitanja koja nisu određena ovim zakonom shodno se primjenjuju odredbe Zakona o parničnom postupku, osim odredaba koje se odnose na reviziju.

V OBAVEZNOST PRESUDA

Član 33

Kad sud poništi upravni akt protiv koga je bio pokrenut upravni spor, predmet se vraća u stanje u kome se nalazio prije nego što je poništeni akt donesen. Ako prema prirodi stvari koja je bila predmet spora treba mjesto poništenog upravnog akta donijeti novi upravni akt, nadležni organ je dužan da ga donese bez odlaganja, a najkasnije u roku od 15 dana od dana dostavljanja presude. Nadležni organ je pri tome vezan pravnim shvatanjem suda i primjedbama suda u pogledu postupka.

Član 34

Ako nadležni organ poslije poništenja upravnog akta donese upravni akt protivno pravnom shvatanju suda, ili protivno primjedbama suda u pogledu postupka, pa tužitelj podnese novu tužbu, sud je dužan u ovim slučajevima poništiti osporeni upravni akt i sam riješiti stvar presudom. Takva presuda u svemu zamjenjuje upravni akt nadležnog organa.

Član 35

(1) Ako nadležni organ poslije poništenja upravnog akta ne donese novi upravni akt u roku određenom u članu 33 ovog Zakona ili novi

upravni akt ne donese na osnovu člana 31 stav 5 ovog Zakona, stranka može posebnim podneskom tražiti donošenje takvog akta. Ako nadležni organ ne donese upravni akt ni za sedam dana od ovog traženja, stranka može tražiti donošenje takvog akta od suda.

(2) Po zahtjevu stranke iz stava 1 ovog člana sud će zatražiti od nadležnog organa spis predmeta i obavještenje o razlozima zbog kojih upravni akt nije donio. Nadležni organ je dužan dostaviti spis i dati obavještenje odmah, a najkasnije u roku od osam dana. Ako on to ne učini, ili ako dato obavještenje, po ocjeni suda, ne opravdava neizvršenje sudske presude, sud će donijeti rješenje koje u svemu zamjenjuje upravni akt nadležnog organa. Sud će ovo rješenje dostaviti organu nadležnom za izvršenje koji je dužan bez odlaganja da izvrši ovo rješenje suda.

(3) Odgovorna osoba u nadležnom organu koja ne postupi u skladu sa odredbama člana 33, 34 i 35 ovog Zakona, čini tešku povredu radne dužnosti.

(4) Prijedlog za pokretanje disciplinskog postupka podnosi sud po službenoj dužnosti.

Član 36

(1) O ponašanju nadležnog organa iz člana 34 i 35 ovog Zakona, sud obavezno pismeno obavještava gradonačelnika kako bi on u okviru svojih ovlaštenja preduzeo odgovarajuće mjere da nadležni organ dosljedno postupi po odluci suda.

(2) Gradonačelnik osigurava, u slučaju potrebe, izvršenje svake sudske odluke donesene u upravnom sporu na prijedlog suda ili zahtjev stranke.

Član 37

Kad je u upravnom sporu donesena presuda kojom je poništen osporeni upravni akt, pa nadležni organ u izvršenju te presude donese novi upravni akt, a stranka kod tog organa zatraži obnovu upravnog postupka po tom upravnom aktu, obnova se može dozvoliti, ako je razlog za obnovu postupka nastao u odnosu na upravni akt koji je donio taj organ.

VI POSTUPAK ZAŠTITE SLOBODA I PRAVA GRAĐANA ZAJAMČENIH USTAVOM BiH I STATUTOM DISTIKTA

Član 38

Građanin čija su prava ili osnovne slobode zajamčene Ustavom BiH (u daljem tekstu: Ustav) i Statutom Distrikta (u daljem tekstu: Statut) povrijeđene konačnim pojedinačnim aktom nadležnog organa, ima pravo zahtijevati zaštitu tih prava i sloboda kod suda, u skladu sa ovim Zakonom, ako nije osigurana druga sudska zaštita.

Član 39

(1) O zahtjevima za zaštitu sloboda i prava građana rješava Osnovni sud.

(2) Podnošenje zahtjeva za zaštitu sloboda i prava, kao i rješavanje tog zahtjeva od strane suda vrši se u skladu sa slobodnom primjenom odredaba ovog zakona koje se odnose na upravni spor.

(3) O zahtjevima za zaštitu sloboda i prava građana sud odlučuje rješenjem.

Član 40

Zaštita sloboda i prava građana zajamčenih Ustavom i Statutom osigurava se i u slučaju ako su te slobode ili prava povrijeđeni radnjom službenog lica u Odjelu odnosno odgovornog lica u pravnom licu koje ima javna ovlaštenja, kojom se protivno zakonu, neposredno sprečava ili ograničava određenom pojedincu vršenje takve slobode ili prava.

Član 41

(1) O zahtjevima za zaštitu zbog nezakonite radnje rješava Osnovni sud.

(2) U zahtjevu za zaštitu zbog nezakonite radnje navodi se radnja, mjesto i vrijeme kada je učinjena, podaci o službenom licu odnosno odgovornom licu koje je to učinilo, dokazi o tome, kao i zahtjev da se otkloni zapreka ili ograničenje za vršenje slobode ili prava koje se osporava nezakonitom radnjom.

Član 42

(1) Zahtjev za zaštitu zbog nezakonite radnje može se podnijeti sve dok radnja traje.

(2) Ako lice prema kome je poduzeta nezakonita radnja nije u mogućnosti da samo podnese zahtjev za zaštitu zbog nezakonite radnje, zahtjev može podnijeti i njegov bračni drug, dijete, roditelj ili drugi bliski srodnik.

Član 43

Sud postupa po zahtjevu hitno i na način kojim se, čuvajući osnovna načela postupka, sudska odluka ima donijeti što prije, a najkasnije u roku od 15 dana od dana prijema zahtjeva.

Član 44

(1) Sud će bez odlaganja zahtjev dostaviti na odgovor Odjelu, odnosno pravnom licu zavisno od toga ko je izvršio radnju iz člana 40 ovog Zakona. Odgovor na zahtjev dostavlja se u roku koji odredi sud.

(2) Sud može, prema okolnostima slučaja, po zahtjevu donijeti odluku odmah i bez prethodnog dostavljanja zahtjeva na odgovor, ako podaci u zahtjevu pružaju za to pouzdan osnov.

Član 45

(1) Kad sud nađe da je zahtjev osnovan, donijeće rješenje kojim će zabraniti dalje vršenje nezakonite radnje. U protivnom, odbiće zahtjev rješenjem.

(2) Sud će u rješenju iz stava 1 ovog člana odrediti mjere koje treba preduzeti, da bi se uspostavilo zakonito stanje, ostavljajući rok za izvršenje, kao i odrediti zakonske sankcije za slučaj neizvršenja rješenja.

(3) Rješenje suda izvršava Odjel odnosno pravno lice koje ima javna ovlaštenja iz člana 40 stav 1 ovog Zakona čije je službeno lice odnosno odgovorno lice učinilo nezakonitu radnju.

Član 46

(1) Na rješenje iz člana 45 ovog Zakona može se izjaviti žalba Apelacionom sudu u roku od tri dana od dana dostavljanja rješenja stranci.

(2) Žalba ne odlaže izvršenje rješenja, Apelacion sud može, na zahtjev stranke, odložiti izvršenje, ako prema okolnostima slučaja nađe da je to potrebno.

(3) Rješenje Apelacionog suda doneseno po zahtjevu iz člana 42 ovog Zakona, odnosno po žalbi iz stava 1 ovog člana je konačno i obavezujuće.

Član 47

Radi osiguranja izvršenja rješenja, sud koji je donio rješenje će odmah prema okolnostima konkretnog slučaja, preduzeti potrebne radnje, i obavijestiti gradonačelnika o donesenom rješenju. Gradonačelnik je dužan preduzeti mjere potrebne za uspostavljanje zakonitog stanja na način utvrđen u rješenju suda.

Član 48

(1) Ako rješenje ne bude izvršeno u ostavljenom roku, sud će na zahtjev stranke izvršiti rješenje neposredno ili preko drugog organa.

(2) Izvršenje se, prema okolnostima slučaja, sprovodi na trošak Odjela, pravnog lica koje ima javna ovlaštenja, odnosno na trošak službenog ili odgovornog lica koje je izvršilo nezakonitu radnju.

(3) Radi izvršenja rješenja, nadležni sud može podnijeti zahtjev gradonačelniku za udaljenje od dužnosti službenog ili odgovornog lica, i može protiv službenog odnosno odgovornog lica, ako ono u određenom roku ne izvrši rješenje, izreći novčanu kaznu od 500 do 2000 KM.

VII KAZNENE ODREDBE

Član 49

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 5000 do 25.000 KM kaznit će se za prekršaj institucija koja ima javna ovlaštenja:

1. ako ne pošalje sudu sve spise koji se odnose na predmet (Član 26. stav 2.);

2. ako ne postupi onako kako je u presudi određeno ili ne donese novi upravni akt, odnosno ne postupi po traženju suda (Član 29. stav 2);

3. ako ne donese novi upravni akt u roku ili ga donese protivno pravnom shvatanju suda odnosno primjedbama suda (Član 33.);

4. ako ne donese upravni akt u roku ili po podnesenom posebnom podnesku stranke ili ne dostavi spise i traženo obavještenje sudu ili ne izvrši rješenje suda (Član 35.);

5. ako na zahtjev suda ne da odgovor u roku (Član 44. stav 1.) ili ako ne postupi po rješenju suda (Član 45. stav 3.).

(2) Za prekršaje iz stava 1 ovog člana kaznit će se novčanom kaznom od 500 do 2000 KM i odgovorno lice u instituciji koja ima javna ovlaštenja, kao i odgovorno lice u Odjelu.

Član 50

Odgovornim licem u instituciji koja ima javna ovlaštenja i odgovornim licem u Odjelu u smislu člana 49. stav 2. ovog Zakona smatra se rukovodilac institucije i Odjela i službenik u instituciji i Odjelu koji je zadužen da neposredno izvrši određeni posao, a nije izvršio taj posao ili je izvršio radnju protivno datoj obavezi.

VIII PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 51

Postupak po tužbama i vanrednim pravnim sredstvima podnesenim do dana stupanja na snagu ovog Zakona, a koji nije završen provešće se po odredbama ovog Zakona.

Član 52*

(1) Ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine", a primjenjivat će se od 01. aprila 2001.godine.

(2) Danom primjene ovog zakona prestaje primjena Zakona o upravnom sporu koji se primjenjuje u Republici Srpskoj i Zakona o upravnom sporu koji se primjenjuje u Federaciji BiH.

Samostalni član Zakona o izmjenama i dopunama
Zakona o upravnim sporovima Brčko distrikta BiH

("Sl. glasnik Brčko distrikta BiH", br. 1/2001)

Član 2

Ovaj zakon stupa na snagu danom objavljivanja u "Službenom glasniku Brčko Distrikta BiH".